

Hej! Dzieciaki- Przedszkolaki!

Myślmy, że stęskniliście się za przedszkolem.
Prosimy Rodziców, aby przedstawili Wam- strony, na których możecie znaleźć dużo fajnych zabaw i eksperymentów dla Was.

Doświadczenia:

Źródło: Natuli- dzieci są ważne.

- **„Ciecz nienewtonowska”.**

Potrzebujesz:

- mąkę ziemniaczaną,
- wodę,
- miskę.

Mąkę wsyp do miski i zalej odrobioną wody. Wymieszaj rękami.

Obserwacja:

Gdy mieszasz ciecz w rękach, ta twardnieje i nabiera plastyczności. Możesz z niej z łatwością uformować np. kulkę. Gdy jednak przestajesz ją formować, wówczas rozpływa się i wraca do swojej płynnej postaci. W sieci krążą filmiki na których widać, że po takim płynie da się... biegać! To doskonałe doświadczenie, dzięki któremu możemy wyjaśnić dzieciom, czym są substancje nienewtonowskie i jak się zachowują, gdy używamy wobec nich siły (np. po uderzeniu w powierzchnię).

- **„Elektryzujący balon”.**

Potrzebujesz:

- balon,
- skrawki papieru,
- wełniany szalik.

Nadmuchany wcześniej balon potrzyj energicznie skrajem szalika, a następnie zbliż do rozrzuconych na stole kawałków papieru. Możesz go również zbliżyć do ściany, by pokazać dziecku, że oprócz kawałków papieru balon zbliża się również do niej. Dobrze widać też przyciąganie, gdy odkręcimy kran i do ciekącej wody zbliżymy naelektryzowany balon (nie dotykając nim wody). Na własnej skórze poczujemy elektryczność, przykładając naelektryzowany balon do nosa lub własnych włosów, które natychmiast staną dęba. Zabawa wciągająca już najmłodsze maluchy.

Obserwacja:

Doświadczenie to prezentuje zasadę działania elektrostatyki. Balon naelektryzowany jest ujemnie (który zyskał ładunek ujemny podczas pocierania o szal), natomiast skrawki papieru mają ładunek dodatki, dlatego balon je przyciąga.

- **„Wybuchający wulkan”.**

Potrzebujesz:

- wodę,
- sodę oczyszczoną,
- ocet,
- barwnik spożywczy (opcjonalnie),
- łyżkę, kubeczek, tacę, folię aluminiową, taśmę klejącą, nożyczki.

Na środku talerza ustaw szklankę. Przymocuj ją do niego za pomocą taśmy klejącej. Tak przygotowaną konstrukcję owiń folią aluminiową, by całkowicie pokrywała talerz ze szklanką. Na środku, w miejscu szklanki, wytnij dziurę i przymocuj brzegi folii do brzegów szklanki.

Ustaw wulkan na tacy, by ciecz, która z niego wypłynie, nie zalała podłogi. Do otworu wyciętego w folii aluminiowej wlej 2 łyżki wody, wsyp łyżkę sody oczyszczonej i wymieszaj, aż się rozpuści. Na tym etapie możesz też dodać trochę barwnika spożywczego, aby twoja lawa przybrała pożądany kolor.

Do osobnego kubka nalej dwie łyżki octu. Wlej jednym ruchem ocet z kubka do wulkanu i obserwuj reakcję, która zachodzi w jego wnętrzu.

Obserwacja:

Wulkan wybucha pianą. W rzeczywistości są to bąble napełnione dwutlenkiem węgla, który powstał z reakcji octu (kwasu) z sodą oczyszczoną (zasada).

Źródło: Tup.Tup.Tup.org.pl w zakładce zabawy i eksperymenty- rozdział 6 znajdziecie opis doświadczenia:

- **„Czego rośliny potrzebują do wzrostu?”**- założenie hodowli fasoli- prowadzenie dzienniczka obserwacji wzrostu roślin z wykluczeniem poszczególnych czynników- światła, wody.
- Inne fajne zabawy oraz audiobooki np. „W poszukiwaniu wody”.
- Interaktywne, wiosenne memory, historyjki.

Np. Jak rośnie krokus, wiosenne kwiaty dopasuj cień, Od nasionka do rośliny, Od fasolki do fasoli, znajdziecie na LearningApps.org / w przeglądamy aplikacje/biologia/ w dziale/ rośliny.

Proponujemy pracę plastyczną z wykorzystaniem materiałów, które znajdują się w domu- kolorowy papier lub gazety, kartka, klej.

- **"Co może wyrosnąć z cebuli?"- praca plastyczna.**

Proszę narysować kontur tulipana, narcyza, krokusa, tak by był widać jak wyrasta z cebulki- (można wydrukować z strony miastodzieci.pl i dorysować cebulkę). Z kolorowego papieru lub gazety wydzieramy małe kawałki papieru i przyklejamy na kontur. Przy okazji rozmawiamy o tym, które z części są pod ziemią, które nad, stosujemy nawy części rośliny- kwiat, łodyga, liście, cebulka, korzenie.

Dzieci uwielbiają **zabawy muzyczne**. Zachęcamy do własnoręcznego wykonania ekoinstrumentów. Wystarczy pudełko po chusteczkach higienicznych, gumki recepturki,

pokrywka od słoika lub kawałek tektury i już mamy gotową domową orkiestrę. A to dopiero początek wspaniałej muzycznej przygody. Instrukcje wykonania znajdziecie Państwo po kliknięciu w link:

<https://ekodziecko.com/category/instrumenty>

- Zabawa "Wiosenny deszczyk" - Potrzebne do niej będą worki na śmieci lub reklamówki.

Pokaz zabawy: <https://www.youtube.com/watch?v=aqWQBPGqhvs>

Podkład muzyczny do zabawy: <https://www.youtube.com/watch?v=RUKZ4GwMABU>

- Prosta piosenka do grania i śpiewania:
<https://www.youtube.com/watch?v=c7cBQKGDFXw>

Witajcie ponownie. Wiosna coraz cieplejsza. Dzisiaj piosenka bardzo wiosenna.

- Wracając jeszcze do poprzednich zadań, jeśli posiadacie w domu różne nasiona np. słonecznika, dyni, grochu, fasoli możecie je po prostu z dziećmi porównać, porozmawiać na temat ich kształtu, smaku, koloru.
- Możemy też zrobić **grzechotki**, wrzucając nasiona do kubeczka po jogurcie zakręcanym.
- **Memory słuchowe**- wystarczy wykorzystać parzystą liczbę kubeczków- wsypać do dwóch nasiona fasoli, do następnych dwóch nasiona grochu, do nasiona siemienia, można teraz rozpocząć zabawę w słuchowe zgadywanie (na zasadzie memory) par dźwiękowych.
- Z nasion słonecznika, rzodkiewki, rzeżuchy i innych oraz zwykłego słoika można wyhodować **kielki**.

(Podpowiedzi na kanale You Tube)smaczne i zdrowsze niż nowalijki.

„Wiosna w błękitnej sukience” - Agnieszka Jodłowska i CHOCHLIKI.

„Wiosna w błękitnej sukience” (dostępna na kanale You Tube).

1. Wspólne wysłuchanie piosenki. Omówienie jej treści.
2. Zabawa „Kwiat”- (ćwiczenie gimnastyki mózgu) przy muzyce relaksacyjnej. Wyobraźcie sobie, że jesteście kwiatem, który rośnie w górę, ale kiedy jest zbyt gorąco, zaczyna więdnąć i chyli się ku ziemi. Nadchodzi noc kwiat nabiera sił, a o poranku ponownie rozkwita, rośnie ku słońcu.
3. Ponowne wysłuchanie i próba wymyślenia gestów do słów piosenki.
4. Śpiewanie z gestami (wcześniej ustalonymi).
5. Zagadki Pani Wiosny.

Gniazdko z błota ulepi, pod dachu okapem,

przylatuje wiosną aby uciec latem- (jaskółka).

Powraca do nas z dalekiej strony, ma długie nogi i dziób czerwony.
Dzieci się śmiały gdy, go witały, a żabki płakały przez dzionek cały -(bocian).

Pływa w wodzie jak ryba oprócz tego jest znana,
że zasypia na zimę i nie lubi bociana - (żaba).

Gdy ciepła wiosna stopi śnieg i lód,
on budzi się ze snu i pyta o miód - (niedźwiedź).

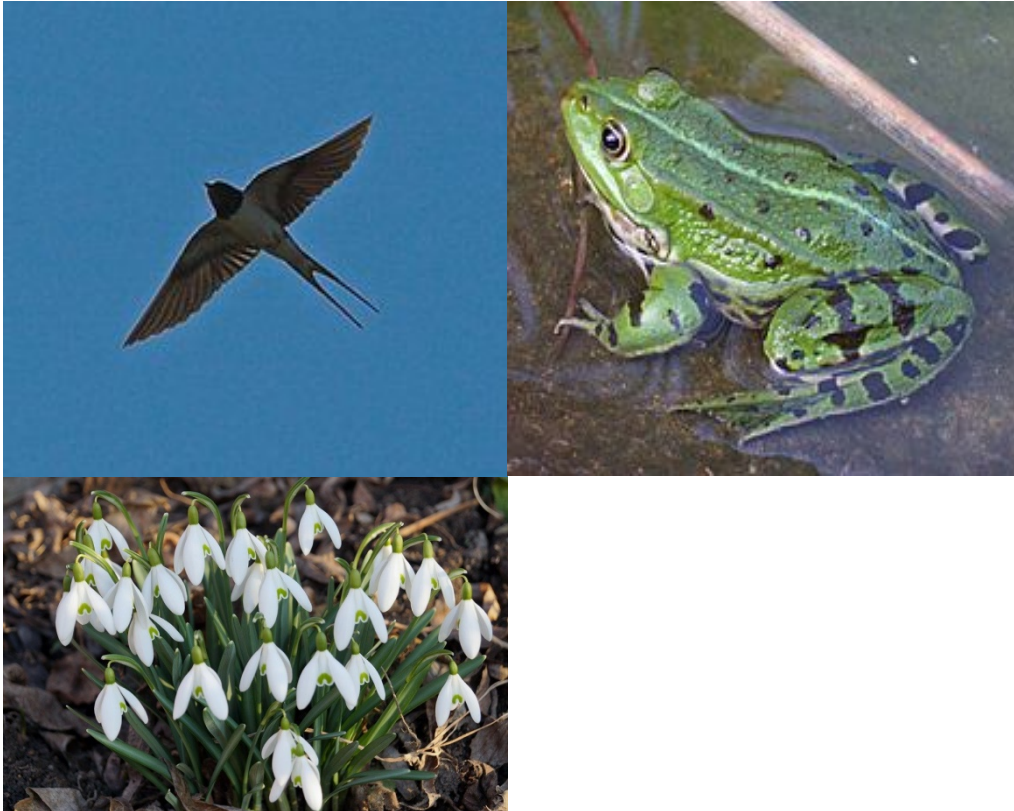
W kropki ma spódnice, chętnie zjada mszyce,
gdy wierszyk powiedzą dzieci do nieba wnet polecą - (biedronka).

Gdy ciepły marzec powróci wiosną,
białe puchate na wierzbach rosną - (bazie).

Jeszcze śpi wszystko co żyje, jeszcze nic nie rośnie
A on śnieg przebijając opowie nam o wiosnie - (przebiśnieg)

6. Poniżej obrazki do zagadek.

7. Wspólne śpiewanie, żeby było ciekawiej możemy zastąpić słowa gestami. Dzieci uczą się mimowolnie, więc gdy będą słuchały tej piosenki podczas np. zabawy zapamiętają słowa.

Eksperymenty i zabawy badawcze

„Wedrująca woda”.

Potrzebujemy:

- 6 jednakowych szklanek (lub o podobnej wysokości);
- 3 barwniki spożywcze;
- 1,5 szklanki wody;
- 5 listków ręcznika papierowego;

Jak wykonać doświadczenie?

Do trzech szklanek wsypujemy odrobinę barwników, dolewamy do nich po pół szklanki wody i mieszamy. Ręczniki papierowe składamy co dwa centymetry i wyrównujemy. Szklanki układamy w kolejności: barwnik, pusta, barwnik, pusta, barwnik, pusta. Do szklanek wkładamy ręczniki papierowe tworząc „mosty” i obserwujemy!

„Rakieta balonowa”.

Cele: Badanie siły powietrza.

Pomoce: Długi kawałek cienkiej linki, balon, taśma klejąca, słomka.

Wykonanie doświadczenia: Linkę przeciągamy przez słomkę, jeden koniec linki mocujemy do klamki przy drzwiach, a drugi do oparcia krzesła. Linka powinna być bardzo mocno naprężona. Nadmuchujemy balon i mocno zaciskamy ustnik. Szczelnie zatykając otwór balonu przymocowujemy go do słomki taśmą klejącą. Trzymając wylot, umieszczamy balon na jednym końcu linki, następnie odtykamy ustnik i puszczaemy balon, balon polecą wzdłuż linki.

Wniosek: Kiedy powietrze wylatuje, balon pędzi w przeciwnym kierunku, tzn. jest pchany na drugi koniec linki.

„Znikająca woda”.

Cele: Badanie ciśnienia wody.

Pomoce: Dwie podstawki, szklanka, świeczka, woda, zapałka.

Wykonanie doświadczenia: zapaloną świeczkę stawiamy na podstawce, na której znajduje się woda, i przykrywamy szklanką. W trakcie eksperymentu świeczka zgaśnie, a woda zostanie wessana ze spodka do szklanki.

Wniosek: Tlen z powietrza podtrzymuje płomień świecy, kiedy tlenu pod szklanką zabraknie, płomień zgaśnie. Powietrze, które zostanie w szklance, oziębi się i skurczy. W ten sposób zrobi miejsce dla wody, która wciśnie się do szklanki.

„Pienisty potwór”.

Cele: Badanie wytwarzanie gazów podczas mieszania określonych substancji.

Pomoce: Plastikowa butelka, ocet, płyn do mycia naczyń, soda, miska.

Wykonanie doświadczenia: Butelkę napełniamy do połowy octem i dolewamy trochę płynu do mycia naczyń (można zabarwić farbką), ostrożnie mieszamy składniki, butelkę ustawiamy na środku miski, bierzemy 3 łyżeczki sody oczyszczonej i wsypujemy na środek papierowej chusteczki do nosa. Zwijamy ją i skręcamy końce i wrzucamy zawiniętą chusteczkę do butelki. Po kilku minutach z butelki zacznie wydobywać się piana. Można ozdobić butelkę kolorowym papierem wtedy piana będzie wychodziła z paszczy np. potwora - smoka.

Wniosek: Gdy mieszamy ocet z sodą oczyszczoną powstaje gaz zwany dwutlenkiem węgla. Tworzy on w occie bąbelki gazu, który reaguje z płynem do mycia naczyń. Powstaje przy tym tak dużo piany, że wydostaje się ona z paszczy potwora- butelki.

„Hodowla kryształów”

Cele: Poznanie właściwości parowania wody i powstawania kryształów.

Pomoce: Słoiki z wodą, sól, patyczki, wełniane nici.

Wykonanie doświadczenia: Dzieci samodzielnie przygotowują roztwór nasycony soli, w celu jej krystalizacji. Na słoikach opierają patyczki, zanurzają wełniane nitki w wodzie.

Wniosek: Po kilku dniach na nitkach utworzą się kryształki pod wpływem parowania wody.

Wskazówki: Dodanie kilku kropli farby plakatowej albo atramentu do wody spowoduje zmianę koloru kryształków.

Źródło: „Moje dzieci kreatywne- nauka przez zabawę, twórczość artystyczna i wspieranie rozwoju dzieci”.

Drodzy Rodzice i Przedszkolaki, nie zapominajcie w czasie wolnym od ćwiczenia całej dłoni. Nauka wcale nie musi być nudna, jeśli jest połączona z zabawą, szczególnie z wykorzystaniem przedmiotów, które mamy w domu. Powodzenia☺

„WIOSNA! POZNAJEMY ŚWIAT.”

- Rozwijanie doświadczeń w zakresie percepcji dotykowej.

Przebieg zajęć:

1. „Witam Cię” - Przywitanie z dzieckiem. Rodzic podchodzi do dziecka i wita się z nim poprzez głośne wypowiedzenie jego imienia oraz uściśnięcie dłoni.

2. „Witamy swoje ciało”- zabawa z elementami metody Weroniki Sherborne z jednoczesnym wskazywaniem, dotykaniem i masowaniem (materiałami o różnorodnej fakturze) poszczególnych części ciała dziecka. Rodzic poprzez zabawę oswaja dziecko z dotykiem oraz nazywa poszczególne części ciała dziecka.

Rodzic wykorzystuje do masażu materiały o różnorodnej fakturze:

- materiał szorstki: frotta, ściereczki do mycia garnków;
- materiał miły: jedwab, podszewka, bawełna, welur, plusz;
- materiał lekki: tiul, szyfon, koronka.

Masaż części ciała do tekstu:

„Witamy głowę, witamy ręce”- rodzic dotyka, masuje twarz i ręce dziecka materiałami, a następnie dziecko samodzielnie dotyka palcami materiał, przykłada go do twarzy, głowy, bada fakturę materiału.

„Witamy brzuch”- owijamy dziecko materiałem.

„Witamy nogi”- dziecko zdejmuje obuwie i skarpetki, a rodzic masuje stopy dziecka materiałami o różnorodnej fakturze. Następnie dziecko bosymi stopami chodzi po materiałach rozłożonych na podłodze.

3. „Wiosenny masaż dłoni”:

- palce- zabawy paluszkowe- „Sroczka”, „Rodzina paluszków”;
- grzbietowa strona- głaskanie, rozcieranie, ponowne głaskanie;
- wewnętrzna część- głaskanie, rozcieranie, ugniatanie, oklepywanie;
- głęboki ucisk dłoni;
- delikatne opukiwanie klockiem i innymi przedmiotami.

4. „Zwinne rączki” - ćwiczenia w doskonaleniu percepcji dotykowej. Zabawy z różnorodnymi materiałami.

„**Magiczne ziarenka piasku**”- rodzic przygotowuje miskę z piaskiem. Dziecko zanurza ręce (na początku może być to tylko jeden palec, a z czasem kiedy dziecko się oswoi całą ręką), bawi się piaskiem, dotyka go, przesypuje z ręki do ręki, przesypuje piasek przez sitko (przesypywany piasek delikatnie masuje dłonie dziecka).

„**Skaczący ryż**”- rodzic przygotowuje miskę z ryżem. Dziecko wkłada do miski ręce i bawi się ryżem, dotyka rękoma, przesypuje z ręki do ręki, wsypuje do małego pojemniczka, potrząsa ziarenkami w pojemniku. Zabawa ryżem zapewnia dziecku wrażenia dotykowe oraz kształtuje umiejętność wykonywania precyzyjnych ruchów dłoni, kształtuje koordynację wzrokowo-ruchową.

„**Wodna przygoda**”- rodzic przygotowuje miskę z wodą. Dziecko zanurza w niej ręce i bawi się wodą. Przelewa wodę przez ręce, przelewa wodę z kubka do kubka, przez lejek. Zabawa wodą zapewnia dziecku nie tylko wrażenia dotykowe, ale też słuchowe.

5. „Kolorowa wiosna”- malowanie farbami.

Wykorzystanie elementów metody Malowania Dziesięcioma Palcami. Należy rozwiesić przed dzieckiem duży arkusz papieru (może być szary papier). Podczas malowania dziecko ma możliwość wypłukania rąk. Wykonanie zadania polega na zanurzeniu przez dziecko rąk w farbie (dziecko bogaci doświadczenia dotykowe, farba jest chłodna, śliska, mokra). Dziecko może, a nawet powinno wybrudzić się podczas malowania, bowiem uwalnia to dziecko od wszelkich zahamowań.

6. „Paluszki idą spać”- zabawa relaksacyjna:

„Kołyska” zabawa według metody Weroniki Sherborne- dziecko siedzi z kolanami podciągniętymi pod brodę, rękoma obejmuje kolana i kołysze się w różne strony. Na zakończenie zapraszamy dzieci do wspólnego sprzą

GIMNASTYKA BUZI I JĘZYKA - GRY I ZABAWY LOGOPEDYCZNE

Ćwiczenia usprawniające narządy mowy a więc język, wargi i podniebienie przygotowują do prawidłowego mówienia. Można je prowadzić w formie zabawy już z 3-letnim dzieckiem. Dzieci mają naturalną skłonność do wielokrotnego powtarzanie ulubionych zabaw.

Jeśli więc potraktujemy ćwiczenie jako zabawę, będzie ono dla dziecka czystą przyjemnością. Rola dorosłego polega na pokazaniu poprawnie wykonanego ćwiczenia i zachęcaniu dziecka do pracy przez chwalenie za podejmowany wysiłek, choćby efekty nie były od razu widoczne.

Lepiej ćwiczyć krótko, ale częściej 3 - 4 minut z 3-latką, do 10 ze starszym dzieckiem, pamiętajmy jednak, że czas trwania i liczbę powtórzeń należy dostosować do indywidualnych możliwości dziecka. Na początku należy wykonywać ćwiczenia z dzieckiem przed lustrem, kiedy potrafi już wykonać je bez kontroli, można wykorzystywać każdą nadarzącą się okazję: spacer do parku, jazdę samochodem czy drogę do przedszkola.

Poniżej kilka przykładów zabaw z dzieckiem.

Ćwiczenia logopedyczne dla dzieci przedszkolnych

1. Ćwiczenia słuchowe – stanowią one bardzo ważną grupę ćwiczeń logopedycznych, ponieważ często opóźnienia czy zaburzenia rozwoju mowy pojawiają się na skutek opóźnień rozwoju słuchu fonematycznego / tzw. słuchu mownego/. Stymulując funkcje słuchowe przyczyniamy się do rozwoju mowy dziecka.

Przykłady dla dzieci młodszych:

„Co słyszę?” – dzieci siedzą z zamkniętymi oczami i nasłuchują, rozpoznają odgłosy dochodzące z sąsiedztwa, ulicy.

„Zgadnij, co wydało dźwięk?” – uderzanie pałeczką w szkło, fajans, metal, kamień, drewno itp. Toczenie różnych przedmiotów po podłodze / np. piłki, kasztana, kamienia/, rozpoznawanie odgłosu przez dzieci.

Rozpoznawanie różnych przedmiotów w zamkniętym pudełku po wydawanym odgłosie – groch, kamyki, gwoździe, cukier, kasza itp.

Uderzanie o siebie klockami, łyżeczkami, garnuszkami; uderzanie łyżeczką o pustą szklankę, o szklankę z wodą, klaskanie, darcie papieru, gniecienie papieru, przelewanie wody (z wysokości, z niska), drapanie po szkle, papierze, stole.

Rozpoznawanie głosu, szmeru, źródła dźwięku – miejsca, kierunku, odległości, ilości dźwięków (dużo- mało), głośności (cicho – głośno).

Szukanie ukrytego zegarka, radia, dzwoniącego budzika.

Rozróżnianie i naśladowanie głosów zwierząt: kota, psa, krowy, kury, koguta, kaczki, gęsi itp.

Rozróżnianie odgłosów pojazdów: samochodu, pociągu, motoru, traktora itp.

Rozpoznawanie po dźwięku różnych urządzeń domowych, np. odkurzacz, mikser, suszarka, pralka itp.

Przykłady dla dzieci starszych:

Wyróżnianie wyrazów w zdaniu (stawiamy tyle klocków, rysujemy tyle kóleczek, klaszczemy tyle razy ile słów słyszy dziecko w wypowiedzianym zdaniu).

Wydzielanie sylab w wyrazach poprzez wystukiwanie sylab, wyklaskiwanie, badanie ile razy opadnie żuchwa / na ręce/ przy wybrzmiewaniu sylab.

Nazywanie obrazków – dziecko kończy wyraz po pierwszej sylabie wypowiedzianej przez logopedę, nauczyciela, rodzica, a potem odwrotnie – dziecko zaczyna.

Dzielenie na sylaby imion dzieci / na początku łatwych /.

Wyszukiwanie imion dwu - i trzysylabowych.

Wyszukiwanie słów z podaną przez rodzica sylabą.

Rozpoznawanie określonej sylaby w rozsypance sylabowej, np. ba, pa, ta, da, la, ra.

Wyszukiwanie imion rozpoczynających się od samogłoski, następnie od podanej spółgłoski.

Wydzielanie spółgłosek nagłosowych przez przedłużanie nagłosu, np. ssssamolot, szszszafa. Przy pomocy ilustracji – wyszukiwanie przedmiotów, których nazwy rozpoczynają się na daną głoskę.

Dzielenie na głoski łatwych, a następnie coraz trudniejszych słów.

Ćwiczenia z paronimami: bułka – półka, domek – Tomek, koza – kosa, kasa- kasza, budzik- bucik, pałac - pajac itp.

Rozróżnianie mowy prawidłowej od nieprawidłowej

2. Ćwiczenia oddechowe - poprawiają wydolność oddechową, sprzyjają wydłużaniu fazy wydechowej, co powoduje poprawę jakości mowy. Ćwiczenia prowadzone są najczęściej w formie zabawowej, przy wykorzystaniu różnych środków, np. piórek, piłeczek, wody mydlanej, chrupek, wiatraczków itp. Są także wplatanie w opowieści i zabawy ruchowe.

Przykłady:

Wdech nosem (usta zamknięte) i wydech ustami.

Dmuchanie na płomień świecy.

Dmuchanie na piłeczkę pingpongową, wyścigi piłeczek.

Dmuchanie na kulkę z waty, na wiatraczek.

Chłodzenie „ gorącej zupy” – dmuchanie ciągłym strumieniem.

„ Zdmuchiwanie mlecza” – długo, aż spadną wszystkie nasionka.

Chuchanie na zmarznięte ręce.

Naśladowanie lokomotywy – wydmuchiwanie „nadmiaru pary” – ffff, szszsz.

Naśladowanie balonika – wypuszczanie powietrza z jednoczesnym odgłosem „ sssss”.

Nadmuchiwanie balonika.

Naśladowanie syreny – „ eu-eu- eu”, „ au-au-au” – na jednym wydechu.

Wyścigi chrupek – dmuchanie w parach.

Dmuchiwanie na piórko, aby nie spadło.

Liczenie na jednym wydechu.

Powtarzanie zdań na jednym wydechu – najpierw krótkich, potem coraz dłuższych.

Powtarzanie zdań szeptem.

Naśladowanie śmiechu różnych osób:

- staruszki: che- che- che

- kobiety – wesołe cha- cha- cha

- mężczyzny – rubaszne ho- ho- ho

- dziewczynki – piskliwe, chichotliwe chi- chi- chi.

3. Ćwiczenia motoryki narządów artykulacyjnych – u większości dzieci z wadą wymowy występuje obniżona sprawność narządów artykulacyjnych /języka, warg, policzków, podniebienia miękkiego/. Czasem przyczyną wady wymowy są nieprawidłowości w budowie anatomicznej narządów mowy, np. zbyt krótkie wędzidełko podjęzykowe, przerośnięty język, zbyt duża masa języka, rozszczep wargi itp. Przyczyną bywają także, szczególnie u dzieci młodszych, nieprawidłowe nawyki związane z połykaniem lub oddychaniem. Konieczne są w tych wszystkich wypadkach ćwiczenia motoryki narządów mowy oraz ćwiczenia prawidłowego połykania. Optymalną sytuacją byłoby, gdyby ćwiczenia prowadzone były według zaleceń logopedy.

Ćwiczenia logopedyczne początkowo powinny być wykonywane przy kontroli wzrokowej – przed lustrem, stopniowo przechodząc do ćwiczeń bez kontroli wzroku. Większość ćwiczeń wymaga wielokrotnego powtarzania, więc konieczne jest stosowanie metod zabawowych podczas ćwiczeń.

Ćwiczenia warg:

Wymawianie na przemian „a-o” przy maksymalnym oddaleniu od siebie wargi górnej i dolnej.

Oddalanie od siebie kącików ust – wymawianie „iii”.

Zbliżanie do siebie kącików ust – wymawianie „uuu”.

Naprzemienne wymawianie „i – u”.

Cmokanie.

Parskanie /wprawianie warg w drganie/.

Masaż warg zębami (górnymi dolnej wargi i odwrotnie).

Dmuchiwanie na płomień świecy, na watkę lub piłkę pingpongową.

Układanie ust jak przy wymowie samogłosek ustnych, z wyraźną, przesadną artykulacją warg, np. w kolejności: a-i-o-u-y-e, u-a-i-o-e-y, o-a-y-i-u, e-y-i-o-a-u, u-i-y-a-o.

Wymowa samogłosek w parach: a-i, a-u, i-a, u-o, o-i, u-i, a-o, e-o itp.

Wysuwanie warg w „ryjek”, cofanie w „uśmiech”.

Wysuwanie warg w przód, następnie przesuwanie warg w prawo, w lewo.

Wysuwanie warg w przód, następnie krążenie wysuniętymi wargami.

Ćwiczenia języka:

„Głaskanie podniebienia” czubkiem języka, jama ustna szeroko otwarta.

Kłaskanie językiem.

Dotykanie czubkiem języka na zmianę do górnych i dolnych zębów, przy maksymalnym otwarciu ust / żuchwa opuszczona/.

Język wysunięty w kształcie grota wykonuje poziome ruchy wahadłowe od jednego do drugiego kąca ust.

Język lekko wysunięty opiera się na wardze dolnej i przyjmuje na przemian kształt „łopaty” i „grota”.

Oblizywanie zębów po wewnętrznej i zewnętrznej powierzchni dziąseł pod wargami. Usta zamknięte.

Ćwiczenia usprawniające podniebienie miękkie:

Wywołanie ziewania przy nisko opuszczonej szczęce dolnej.

Płukanie gardła ciepłą wodą.

„Chrapanie” na wdechu i wydechu.

Głębokie oddychanie przez usta przy zatkanym nosie i odwrotnie.

Wymawianie połączeń głosek tylnojęzykowych zwartych z samogłoskami, np. ga, go, ge, gu, gy, gi, gą, gę, ka, ko, ke, ky, ki, ku, ak, ok, ek, ik, yk, uk...

Wypowiadanie sylab / jak wyżej/ i logatomów: aga, ogo, ugu, eke, yky, ygy, iki, Igi, ago, ege itp.

Nabieranie powietrza nosem i zatrzymanie w jamie ustnej. Policzki nadęte. Początkowo nadymać policzki z zatkanym nosem, a następnie próbować połykać powietrze.

Ćwiczenia policzków:

Nadymanie policzków – „gruby miś”.

Wciąganie policzków – „chudy zajaczek”.

Nabieranie powietrza w usta i zatrzymanie w jamie ustnej, krążenie tym powietrzem, powolne wypuszczanie powietrza.

Naprzemienne „gruby miś” – „chudy zajaczek”.

Nabieranie powietrza w usta, przesuwanie powietrza z jednego policzka do drugiego na zmianę.

Ćwiczenia prawidłowego połykania - wyrobienie nawyku połykania z językiem ułożonym na wałku dziąsłowym.

Unoszenie języka na wałek dziąsłowy za górnymi zębami przy otwartych a następnie zamkniętych ustach.

Lizanie czubkiem języka wałka dziąsłowego.

Trzymanie czubkiem języka np. opłatka lub płatka śniadaniowego przy wałku dziąsłowym, jednoczesne połykanie śliny.

Ćwiczenie jak wyżej z kawałeczkiem czekolady przyklejonym do wałka dziąsłowego.

Bajki artykulacyjne

"Indianie"

Indianie wyruszają ze swojej wioski na polowanie. Żegnają się ze swoimi dziećmi (cmokając całujemy palce prawej ręki) i żonami (cmokając całujemy palce lewej ręki). Wsiadają na swoje konie i jadą (naśladujemy językiem tętent koński, zmieniając brzmienie przez inny układ warg) przez most (usta jak do „u” i kłaskanie), a potem przez prerię (usta jak do „i” i kłaskanie). Konie zmęczyły się (parskanie) i dają znak, że chcą pić: ihaha, ihaha, ihaha. Indianie zatrzymują swoje konie: prrr... prrr ... prrr... Konie piją (ruchy języka z dołu do góry, naśladujące picie zwierzęcia). Nagle Indianie ujrzeli zwierzynę i strzelili z łuku. Zbliżała się noc, więc musieli rozpaść ognisko. Nie mieli zapalek. Zaczęli od małej iskierki i musieli mocno dmuchać, żeby ognisko się rozpaściło (dmuchanie w złączone ręce). Upiekli na ogniu zwierzynę i zrobili sobie ucztę (mlaskanie i oblizywanie szeroko otwartych ust). Po pewnym czasie zachciało im się spać (ziewanie) i zasnęli (chrapanie). Rano Indianie zwołali rozbiegane konie : a-e-o, y-u-i (przeciągamy samogłoski). Wsiadli na nie i pojechali przez prerię (usta jak do „i”, kłaskanie), a potem przez most (usta jak do „u” i kłaskanie). Wrócili do wioski i witają się ze swoimi dziećmi (cmokając całujemy palce prawej ręki) i żonami (cmokając całujemy palce lewej ręki).

„Dzień dobry misiu”

Dzisiaj twój język będzie małym misiem, a buzia jego domkiem. Miś obudził się wczesnie rano – poprzeciągał się, poziewał (szerokie ziewnięcie). Zrobił poranną gimnastykę – kilka podskoków (unoszenie języka na górny wałek dziąsłowy), kilka wymachów rąk (wypychanie językiem policzków) i pięć okrążeń (w prawo i w lewo) wokół stołu (ruchy okrężne języka w przedsiönku jamy ustnej, usta zamknięte). Umył ząbki (oblizywanie czubkiem języka górnych i dolnych zębów po wewnętrznej stronie przy zamkniętych i otwartych ustach). Postanowił policzyć swoje ząbki (dotykanie czubkiem języka każdego zęba na dole i górze). Nagle

poczuł wielki głód i usłyszał jak mu burczy w brzuchu (wibrowanie wargami bbb,bbb). To znak, że pora na śniadanie i pyszny miodek (oblizywanie warg).

„Miś idzie na spacer”

Dzisiaj wasze języczki będą misiem Uszatkiem, a wasza buzia jego domkiem. Miś obudził się wcześniej rano - przeciągnął się i trochę poziewał. Zrobił poranną gimnastykę - kilka podskoków (unoszenie języka na górny wałek dziąsłowy przy szeroko otwartych ustach), troszkę pobiegał (wypychanie językiem policzków). Na śniadanie zjadł słodki miód (oblizywanie warg). Potem umył ząbki (oblizywanie językiem górnych zębów po wewnętrznej stronie przy zamkniętych, a następnie otwartych ustach). Wyjrzał przez okno (wysuwanie szerokiego języka na zewnątrz jamy ustnej). Zobaczył Zosię i Jacka. Przesłał im całuski (cmokanie ustami - naśladowanie posyłania całuszków). Dzieci zaprosiły go na spacer do lasu.

„Przygody Języczka-Wędrowniczka”

Opowiadamy bajkę, w czasie, której dzieci wykonują określone ruchy warg, języka, ćwiczenia oddechowe:

Pewnego dnia Języczek-Wędrowniczek postanowił pojechać na wycieczkę.- Ale zanim pojedę muszę posprzątać mieszkanie - pomyślał. Jak pomyślał tak zrobił. Na początek wymyślił sufit mieszkania (staranne oblizywanie czubkiem języka podniebienia), podłogę (dokładne oblizywanie dna jamy ustnej), jedną ścianę (oblizywanie językiem wewnętrznej strony policzków), drugą ścianę (te same ruchy co poprzednio), później okna (oblizywanie każdego ząbka po kolei), a na końcu umył drzwi (oblizywanie warg ruchem okrężnym)

- Teraz już mogę pojechać na wycieczkę - pomyślał Języczek.

Wsiadł na swego konia i pojechał do zaklętego lasu (uderzanie czubkiem języka o wałek dziąsłowy - naśladowanie odgłosów jazdy konnej).

W lesie języczek zatrzymał konia (wymawianie głosek prrr) i rozejrzał się dookoła. Popatrzył na niebo (wysuwanie języka z jamy ustnej i kierowanie go w stronę nosa), na polanę (wysuwanie języka na brodę), w jedną stronę (kierowanie języka w stronę kącika ust) i w drugą stronę (drugi kącik ust). Gdy już wszystko obejrzał, przeszedł las w jedną stronę (ruchy języka po podniebieniu - od dziąseł do gardła), w drugą stronę (przesuwanie języka od gardła do dziąseł) i przedarł się przez gęste krzaki i drzewa (język przeciska się przez zaciśnięte zęby).

Nagle zobaczył dziwnych mieszkańców zaczarowanego lasu, którzy przyszli się z nim przywitać:

- Parskaczy (wykonujemy motorek wargami),
- Wargaczy (rytmiczne uderzanie palcami w zaciśnięte usta),
- Szuwarki (wkładamy palec między wargi i poruszamy nim rytmicznie),
- Indian - dużych (bardzo głośne naśladowanie odgłosu Indian) i malutkich (ciche naśladowanie odgłosu Indian).

Języczek przywitał się ze wszystkimi (wykonujemy całuski wargami) i zaczął się z nimi wesoło bawić w berka i chowanego.

Po pewnym czasie zmęczeni przyjaciele zaczęli nasłuchiwać, co dzieje się w lesie. Usłyszeli szelest liści (szszsz, szszsz, szszsz), szum wiatru (www www, www), głos kukułki (ku - ku - ku), rechot żab (kum - kum - kum), stukot dzięcioła (puk - puk - puk) i pluskot rybek w wodzie (plum - plum - plum).

Nagle wszyscy zobaczyli ciemne chmury, które zbierały się nad lasem. Języczek i jego przyjaciele postanowili je rozdmuchać, aby nie dopuścić do nadchodzącej burzy (wykonywanie mocnych wydechów) i udało się: - chmury zostały rozdmuchane.

Powoli zapadał wieczór i Języczek musiał wracać do swojego domu. Ale najpierw muszę nazbierać malin i jagód - pomyślał (dzieci przy pomocy rurek robią wdech i zbierają papierowe maliny i jagody do koszyka). Gdy nazbierał cały koszyk, pożegnał się z nowymi przyjaciółmi (cmokanie wargami), wsiadł na konia i przyjechał do domu, gdzie od razu zasnął śniąc o nowych przygodach.

Milej zabawy. Powodzenia

!

Anna Kosowska- logopeda